

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 7 kwietnia 2017 r.

Poz. 3126

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.190.2017.16 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 6 kwietnia 2017 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność § 2 ust. 1, 2 i 3 oraz § 3 ust. 5 Regulaminu korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Krobia, zwanego dalej: „Regulaminem”, stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały Nr XXIX/254/2017 Rady Miejskiej w Krobi z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Krobia, warunków i zasad korzystania z nich oraz ustalenia stawki opłaty za korzystanie z tych przystanków - **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Krobi Nr XXIX/254/2017 została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 15 ust. 2 w zw. z art. 16 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867 ze zm., zwanej dalej: „ustawą”).

Uchwałę doręczono organowi nadzoru 10 marca 2017 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów.

Zatem na podstawie delegacji wynikającej z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, Rada Miejska w Krobi posiadała wyłącznie kompetencję do określenia przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Krobia, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów.

Tymczasem w § 2 ust. 1 Regulaminu, Rada postanowiła, że „Warunkiem korzystania przez operatora lub przewoźnika z przystanków komunikacyjnych jest zawarcie z Gminą Krobia umowy lub uzyskanie pisemnej zgody, określającej zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych w przypadku przewoźników lub operatorów wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym”. W ustępie 2 tego przepisu Rada uchwaliła, że „Zgoda, o której mowa w ust. 1 zawierana jest na wniosek operatora lub przewoźnika składany Gminie Krobia”. Z kolei w § 2 ust. 3 Regulaminu, Rada wymieniła elementy, jakie powinien zawierać rzeczony wniosek.

W ocenie organu nadzoru kwestionowane postanowienia Regulaminu Rada podjęła z przekroczeniem upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, albowiem postanowienia te

nie określają przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Krobia, udostępnionych dla operatorów i przewoźników ani warunków i zasad korzystania z tych obiektów.

Niezależnie od tego, organ nadzoru chciałby podkreślić, iż jak wynika z art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy, przez operatora publicznego transportu zbiorowego należy rozumieć samorządowy zakład budżetowy oraz przedsiębiorcę uprawnionego do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób, który zawarł z organizatorem publicznego transportu zbiorowego umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, na linii komunikacyjnej określonej w umowie. Z kolei w świetle art. 4 ust. 1 pkt 11 ustawy, przewoźnik to przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu, a w transporcie kolejowym - na podstawie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu. Ponadto zauważyć należy, że ustawodawca w rozdziale 3, oddziale 2 zatytułowanym: „Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego”, tj. w art. 19 i następnych ustawy uregulował kwestie związane z zawieraniem przez operatora umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Z kolei w oddziale 3 zatytułowanym: „Potwierdzenie zgłoszenia przewozu”, tj. w art. 30 i następnych ustawy, uregulowane zostały sprawy związane z dokonaniem zgłoszenia przez przewoźnika zamiaru wykonywania przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędącego przewozem o charakterze użyteczności publicznej, a także odmową dokonania potwierdzenia zgłoszenia, jego cofnięcia lub wygaszenia.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że Rada bezprawnie mocą § 2 ust. 1 w zw. z ust. 2 Regulaminu nałożyła zarówno na operatora jak i na przewoźnika wymóg zawarcia „umowy lub uzyskanie pisemnej zgody” na korzystanie z przystanków komunikacyjnych, skoro operator działa na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, natomiast przewoźnik może wykonywać przewóz osób po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu, co jednoznacznie wynika z art. 30 ust. 1 ustawy.

W ocenie organu nadzoru analiza § 2 ust. 1 - 3 Regulaminu prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Rada uchwalając Regulamin nie zauważyła odmienności regulacji dotyczących operatorów i przewoźników, skoro w kwestionowanych zapisach sformułowała takie same wymagania odnośnie obu tych podmiotów.

Z kolei w § 3 ust. 5 Regulaminu, Rada uchwaliła, iż: „Zabrania się umieszczania na przystankach komunikacyjnych reklam lub innych informacji niż te, które dotyczą rozkładu jazdy”.

Kwestionowany przepis nie stanowi wykonania kompetencji prawodawczej, ponieważ nie odnosi się w żaden sposób do warunków i zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, lecz określa zachowania zakazane, które mają charakter powszechny i dotyczą ochrony porządku na przystankach. Zauważyć ponadto trzeba, że zachowania opisywane w Regulaminie stanowią wykroczenie opisane w art. 63a § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.), który stanowi: „Kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny”. Oznacza to, że Rada w akcie prawa miejscowego powtórzyła, i to z modyfikacją, regulację ustawową, co stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności kwestionowanego przepisu Regulaminu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann